

Wonderbaarlijke spirit

Bart Lamers.

Op een vreemde manier laadde hij me op met energie, elke keer als ik hem in zijn rolstoel het café zag binnen rijden en hem met smaak zijn favoriete drankje met een rietje zag naar binnen slurpen. Kris Van Reusel, de moedige Herentalse ALS-patiënt die vorige

week overleed, riep geen medelijden op. Hij had een positieve, energieke uitstraling, zodat je eerder over de prestaties van zijn lievelingsclub AA Gent begon, dan dat je vroeg hoe het met hem ging. “Ik ervaar elke dag als een gunst”, zei hij me ooit in een interview als gezicht van de jaarlijkse campagne van de Belgische ALS Liga. “Toen ik te horen kreeg dat ik ALS had, heb ik gehuild als een kind. Maar de volgende morgen draaide ik de knop om. Er is niets aan te doen. Ik begon aan dag één van de rest van mijn leven. Ik begon te genieten van elke dag en dat doe ik nu nog altijd. Ik stel altijd nieuwe doelen, zodat ik redenen heb om te blijven leven.” Die doelen, dat waren zonnige reisjes naar Spanje en Gran Canaria en de thuismatches van AA Gent. “Bovendien is er mijn zoon waarvoor ik wil blijven leven”, zei Kris. “Een pintje en een whisky zijn ook geneugten die ik niet wil missen.”

Laten we aan Kris denken elke keer als we een baaldag hebben en ons druk maken om kleine dingen. En we hopen van harte dat zijn inzet voor de bestrijding van de vreselijke spierziekte niet voor niets is geweest. Zodat ook de lotgenoten die hem niet persoonlijk kenden, nog kunnen genieten van de wonderbaarlijke spirit van Kris.